

ПРОЕКТ

**НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ
РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРАХ ЕЛЕКТРОННИХ КОМУНІКАЦІЙ,
РАДІОЧАСТОТНОГО СПЕКТРА ТА НАДАННЯ ПОСЛУГ
ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ**

ПРОЕКТ ПОСТАНОВИ

м. Київ

№ _____

**Про затвердження Порядку
розгортання малопотужних
базових станцій**

Відповідно до статті 67 Закону України «Про електронні комунікації», та частини четвертої статті 4 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку», Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку,
ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок розгортання малопотужних базових станцій, що додається.

2. Департаменту радіочастотного спектра в установленому законодавством порядку подати цю постанову на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Ця постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова

Олександр ЖИВОТОВСЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Постанова Національної комісії, що
здійснює державне регулювання у
сферах електронних комунікацій,
радіочастотного спектра та надання
послуг поштового зв'язку

_____ № _____

Порядок
розгортання малопотужних базових станцій

I. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає:
 - 1) процедуру розгортання та експлуатацію малопотужних базових станцій;
 - 2) фізичні та технічні характеристики малопотужних базових станцій.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в таких значеннях:

активна антенна система (ААС) - антенна система, в якій амплітуда або фаза, або і те і інше, між елементами антени постійно регулюється, що призводить до формування діаграми спрямованості антени, яка змінюється у відповідь на короткочасні зміни в радіосередовищі; це виключає довготривале формування променя, таке як фіксований електричний нахил вниз;

антенна система - апаратна частина бездротової точки доступу короткого радіусу дії, яка випромінює радіочастотну енергію з метою забезпечення бездротового зв'язку кінцевим користувачам;

всередині приміщення - будь-який простір, включаючи транспортні засоби, який має стелю або дах або будь-яку нерухому чи рухому конструкцію чи пристрій, який здатний охопити весь цей простір, і, за винятком дверей, вікон та проходів, повністю огорожений стінами або стінками, постійно або тимчасово, незалежно від типу матеріалу, використаного для даху, стіни або стінок, і незалежно від того, чи є споруда постійною або тимчасовою;

еквівалентна ізотропно-випромінювана потужність (ЕІВП) - добуток потужності, що підводиться до антени, і коефіцієнта підсилення антени в заданому напрямку відносно ізотропної антени (абсолютне або ізотропне посилення);

зовні приміщення - будь-який простір, який не є внутрішнім.

Малопотужна базова станція – радіобладнання малої потужності короткого радіусу дії, що використовується у ліцензованому діапазоні радіочастот на підставі присвоєння радіочастот без необхідності розрахунку електромагнітної сумісності або на підставі загальної авторизації.

Малопотужна базова станція складається з різних робочих елементів, таких як блок обробки сигналу, радіочастотний блок, антенна система, кабельні з'єднання та корпус. У деяких випадках антенну систему або її частини можна встановити окремо від інших елементів малопотужної базової станції та з'єднати одним або кількома спеціальними кабелями. Ця концепція використовується для розподілених антенних систем або розподілених радіосистем, які використовуються одним або декількома операторами.

Інші терміни, що використовуються у цьому Порядку вживаються у значеннях, що визначені Законом України «Про електронні комунікації» (далі – Закон) та інших нормативно-правових актах, нормативних документах, технічних вимогах (технічних специфікаціях) у сфері електронних комунікацій.

3. Цей Порядок не застосовується до малопотужних базових станцій з активною антенною системою.

II. Розгортання та експлуатація малопотужних базових станцій.

1. Малопотужні базові станції повинні відповідати вимогам національного стандарту ДСТУ EN 62232:2024 «Визначення напруженості радіочастотного поля, щільності потужності та питомого коефіцієнта поглинання (SAR) поблизу базових станцій радіозв'язку для оцінки впливу на людину» (далі – ДСТУ EN 62232:2024).

Відповідно до ДСТУ EN 62232:2024 базові станції розподіляють на п'ять "класів потужності", що відповідають різним обмеженням їх еквівалентної ізотропно-випромінюваної потужності (ЕІВП):

у кілька міліват (клас E0);

2 Вт (клас E2);

10 Вт (клас E10);

100 Вт (клас E100);

та вище 100 Вт (клас E+).

Розгортання малопотужних базових станцій має здійснюватися відповідно для класів E0, E2 (ЕІВП 2Вт) ДСТУ EN 62232:2024.

2. Згідно з Планом розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 грудня 2023 року № 1340 (далі – План), малопотужні базові станції експлуатуються:

1) на підставі задіяного присвоєння радіочастоти без проведення розрахунку електромагнітної сумісності (відповідно до приміток П02 та П03 Плану);

2) на підставі загальної авторизації (без присвоєння радіочастоти) відповідно до визначених НКЕК умов зазначених у Переліку технічних характеристик та умов експлуатації радіообладнання, випромінювальних пристроїв, експлуатація яких здійснюється за принципом загальної авторизації, затвердженому постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку від 03 липня 2024 року № 361, зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 01 серпня 2024 року за № 1175/42520.

3. З метою забезпечення суспільного прийняття та сталого розгортання, малопотужні базові станції, повинні мати мінімальний візуальний вплив. Для цього вони повинні бути або непомітними для широкої публіки, або візуально ненав'язливими на своїй несучій конструкції. Їх функціонування також має забезпечувати високий рівень захисту здоров'я населення.

III. Фізичні та технічні характеристики малопотужної базової станції.

1. Фізичні та технічні характеристики малопотужної базової станції повинні визначатися з точки зору максимального обсягу, обмежень щодо ваги та максимальної потужності випромінювання. Вибір максимального об'єму для обмеження візуального впливу малопотужної базової станції повинен забезпечувати гнучкість конструкції та адаптивність до фізико-технічних характеристик несучої конструкції.

2. Малопотужна базова станція має бути сконструйована таким чином, щоб забезпечити захист здоров'я та безпеки людей.

3. Малопотужна базова станція може бути розроблена для обслуговування двох або більше користувачів радіочастотного спектра.

4. Загальний об'єм видимої для широкої публіки частини малопотужної базової станції, що обслуговує одного або кількох користувачів радіочастотного спектра, не повинен перевищувати 30 дм³ (30 літрів).

5. Загальний об'єм частин, видимих широкому загалу, кількох окремих малопотужних базових станцій, що використовують один і той самий об'єкт інфраструктури з окремою обмеженою поверхнею, такий як освітлювальний стовп, світлофор, рекламний щит або автобусна зупинка, не повинен перевищувати 30 дм³ (30 літрів).

6. У випадках, коли антенна система та інші елементи, такі як радіочастотний блок, цифровий процесор, накопичувач, система охолодження, джерело живлення, кабельні з'єднання, перехідні елементи або елементи для заземлення та фіксації малопотужної базової станції встановлені окремо, будь-яка її частина, що перевищує 30 дм³ (30 літрів), повинна бути невидимою для широкої публіки.

7. Малопотужна базова станція повинна мати візуальну узгодженість з опорною конструкцією і мати пропорційний розмір по відношенню до загального розміру несучої конструкції, цілісну форму, нейтральні кольори, які відповідають або поєднуються з несучою конструкцією, та приховані кабелі, а також не повинні, разом з іншими малопотужними базовими станціями, які вже встановлені в тому ж місці або на сусідніх об'єктах, створювати сукупний візуальний безлад.

8. Вага малопотужної базової станції та її форма не повинні вимагати конструктивного посилення несучої конструкції.

9. Антенна система малопотужної базової станції має бути встановлена таким чином, щоб забезпечити відстань більше 20 см між основною пелюсткою антени і тілом людини зростом 2 м.

10. У випадку кількох спільно розташованих антенних систем (або їх частин) однієї або декількох малопотужних базових станцій параметри для ЕІВП, що містяться у ДСТУ EN 62232:2024, застосовуються до суми ЕІВП усіх спільно розташованих антенних систем (або їх частин).

**Директор Департаменту
радіочастотного спектра**

Ірина ЧЕРНЯВСЬКА